

Sygn. akt VIII GC 532/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Górską

Protokolant stażysta Joanna Drobińska

po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2017 r. na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) spółki akcyjnej w W.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

I. utrzymuje w mocy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w dniu 15 lipca 2016 roku, w sprawie IX GNc 883/16;

II. zasądza nadto od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.600 zł (trzech tysięcy sześciuset złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt **VIII GC 532/16**

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 5 lipca 2016 r. powódka Bank (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. domagała się zasądzenia od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwoty 450.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 22 kwietnia 2016 r. i kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa), z zastrzeżeniem ograniczenia odpowiedzialności do wartości nieruchomości położonej w miejscowości S. (gm. S.), dla której Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim, VI Wydział Ksiąg Wieczystych, prowadzi księgę wieczystą oznaczoną KW (...).

W uzasadnieniu wyjaśniła, że na skutek nabycia w dniu 21 lipca 2015 r. przez (...) SERWIS sp. z o.o. (obecnie (...) sp. z o.o.) nieruchomości położonej w miejscowości S. (gm. S.), dla której Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), od J. G. i W. G., strona pozwana stała się dłużniczką rzeczową powódki. Sprzedających łączyły bowiem z powódką dwie umowy kredytowe: z dnia 11 lutego 2008 r. umowa nr (...) (zmieniona aneksem z dnia 27 lutego 2009 r.) oraz z dnia 27 marca 2008 r. umowa nr (...) (zmieniona aneksem z dnia 27 lutego 2009 r.). Zabezpieczeniem spłaty kapitału wraz z odsetkami były hipoteki ustanowione na ww. nieruchomości. Suma hipoteki dla umowy nr (...) wynosiła 100.000 zł (termin zapłaty ujawniony w KW – 31 stycznia 2009 r.), a dla umowy nr (...) - 350.000 zł (termin zapłaty ujawniony w KW – 31 lipca 2009 r.). J. G. i W. G. nie wykonali swoich zobowiązań, w związku z czym powódka uzyskała przeciwko nim tytuły wykonawcze. Ponadto powódka wskazała, że dochodzi od pozwanej kwoty stanowiącej sumę hipotek wpisanych do księgi wieczystej przedmiotowej nieruchomości z odsetkami od dnia 22 kwietnia 2016 r., czyli po upływie 14-dniowego terminu wyznaczonego w wezwaniu do zapłaty doręczonym 7 kwietnia 2016 r.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym dnia 15 lipca 2016 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu IX Wydział Gospodarczy w sprawie o sygn. akt IX GNc 883/16 uwzględnił żądanie pozwu oraz zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 16.442 zł tytułem kosztów procesu, w tym 10.817 zł kosztów zastępstwa procesowego.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwana wniosła zarzuty, w których domagała się uchylenia nakazu zapłaty i oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powódki na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zaprzeczyła wszystkim wyraźnie nieprzyznanym twierdzeniom powódki. Nadto, w ocenie pozwanej, powódka nie przedstawiła dowodów mających na celu wykazanie dochodzonego roszczenia. Wskazała przy tym, że sposób zredagowania pozwu nie pozwala na przyjęcie, że powódka zgłosiła wnioski dowodowe. Pozwana podkreśliła, że do nabycia nieruchomości doszło w ten sposób, że przejęła przedmiotową nieruchomość w zamian za umorzenie zobowiązań ciężących wobec niej na J. G.. W związku z tym doszło do sytuacji, że odzyskawszy swoją wierzytelność stała się dłużniczką powódki i tym samym utraci własną, odzyskaną wierzytelność.

Postanowieniem z dnia 3 października 2016 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu IX Wydział Gospodarczy przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka Bank (...) S.A. zawarła z J. G. i W. G. umowy kredytowe nr (...) z dnia 11 lutego 2008 r. oraz nr (...) z dnia 27 marca 2008 r. J. G. i W. G. nie wywiązywali się z obowiązków wynikających z zawartych umów dotyczących spłaty udzielonych przez powódkę kredytów. W związku z zaistniałą sytuacją pomiędzy powodowym bankiem a J. G. i W. G. w dniu 27 lutego 2009 r. zostały zawarte dwie umowy restrukturyzacyjne.

W pierwszej umowie powódka i J. G. oraz W. G. potwierdzili, że m.in. powódce przysługuje wierzytelność w kwocie 447.190,70 zł (należność główna na dzień 24 lutego 2009 r.) z tytułu umowy nr (...) z dnia 11 lutego 2008 r. zawartej z W. G. z poręczeniem wekslowym J. G. (§1 umowy). Zadłużenie względem powódki miało zostać spłacone w 5 ratach po 8.000 zł miesięcznie, począwszy do lutego 2009 r. oraz ostatniej 6. racie obejmującej pozostałe zadłużenie, płatnej w lipcu 2009 r. (§4 umowy). Zadłużenie miało być pomniejszane o wpłaty dokonywane przez J. G. (§5 umowy). Od dnia zawarcia umowy powodowy bank miał naliczać od całości kapitału odsetki bieżące w wysokości WIBOR 1M + 2,5% (§6 umowy). Strony ustaliły, że oprócz wcześniej ustalonych zabezpieczeń, dodatkowym zabezpieczeniem odsetek z umowy nr (...) będzie ustanowienie na rzecz powódki hipoteki kaucyjnej co do kwoty 100.000 zł na nieruchomości J. G. zabudowanej budynkiem produkcyjnym, położonej w S., dla której prowadzona jest księga wieczysta o numerze (...) (obecnie (...)) – w terminie 30 dni od zawarcia umowy (§7 umowy). Umowa mogła zostać wypowiedziana z zachowaniem terminu 30 dni wypowiedzenia w przypadku m.in. uchybienia terminowi płatności rat, nieterminowego wywiązania się ze zobowiązań (§8 i §9 umowy). Pod umową złożyli podpisy zarówno J. G., jak i W. G..

Druga umowa obejmowała wierzytelność powódki w kwocie 69.695,43 euro (należność główna na dzień 24 lutego 2009 r.) z tytułu umowy nr (...) z dnia 27 marca 2008 r. zawartej z W. G. (§1 umowy). Zadłużenie względem powódki miało zostać spłacone w 5 ratach po 2.000 euro miesięcznie, począwszy do lutego 2009 r. oraz ostatniej 6. racie obejmującej pozostałe zadłużenie, płatnej w lipcu 2009 r. (§3 umowy). Zadłużenie miało być pomniejszane o wpłaty dokonywane przez J. G. (§4 umowy). Od dnia zawarcia umowy powodowy bank miał naliczać od całości kapitału odsetki bieżące w wysokości odsetek ustawowych (§5 umowy). Strony ustaliły, że oprócz wcześniej ustalonych zabezpieczeń, zabezpieczeniem wykonania umowy będzie ustanowienie na rzecz powódki hipoteki kaucyjnej co do kwoty 350.000 zł na nieruchomości J. G. zabudowanej budynkiem produkcyjnym, położonej w S., dla której prowadzona jest księga wieczysta o numerze (...) (obecnie (...)) – w terminie 30 dni od zawarcia umowy, lecz przed dokonaniem wpisu hipoteki kaucyjnej w kwocie 100.000 zł z pierwszej umowy restrukturyzacyjnej. Ponadto zabezpieczeniem miał być weksel in blanco wystawiony przez W. G. z poręczeniem J. G. (§6 umowy). Umowa mogła zostać wypowiedziana z zachowaniem terminu 30 dni wypowiedzenia w przypadku m.in. uchybienia terminowi

płatności rat, nieterminowego wywiązania się ze zobowiązań (§7 i §8 umowy). Pod umową złożyli podpisy zarówno J. G., jak i W. G..

Dowód:

- umowy restrukturyzacyjne z dnia 27 lutego 2009 r. (k. 77-80).

Dnia 7 marca 2007 r. J. G. został wpisany do działu II księgi wieczystej prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych o numerze (...) jako właściciel nieruchomości położonej w S. (gm. S.).

Dnia 18 marca 2009 r. zostały złożone wnioski o dokonanie do ww. księgi wieczystej wpisu hipotek zgodnie z umowami restrukturyzacyjnymi z dnia 27 lutego 2009 r.

Dnia 13 maja 2009 r. dokonano wpisu w dziale IV księgi wieczystej. Wpis obejmował hipotekę umowną kaucyjną na rzecz powodowego banku w sumie 100.000 zł. Wpisano przy tym odsetki zmienne. We wpisie ujęto, że hipoteka dotyczy wierzytelności z tytułu kapitału kredytu udzielonego na podstawie umowy z dnia 27 lutego 2009 r. wraz z odsetkami i pozostałymi należnościami banku. Termin zapłaty określono na 31 lipca 2009 r. W innych uwagach wpisano, że kredyt oprocentowany jest na podstawie zmiennej stopy procentowej opartej na stawce WIBOR 1-miesięcznej z każdego dnia powiększonej o 2,5%.

Dnia 18 maja 2009 r. dokonano wpisu w dziale IV księgi wieczystej. Wpis obejmował hipotekę umowną kaucyjną na rzecz powodowego banku w sumie 350.000 zł. We wpisie ujęto, że hipoteka dotyczy wierzytelności z tytułu kapitału kredytu udzielonego na podstawie umowy z dnia 27 lutego 2009 r. wraz z odsetkami i pozostałymi należnościami banku. Termin zapłaty określono na 31 lipca 2009 r. W innych uwagach wpisano, że kredyt oprocentowany jest według odsetek ustawowych.

Dowód:

- wydruk treści księgi wieczystej nr (...) (k. 34-76).

Dnia 12 maja 2010 r. Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim I Wydział Cywilny wydał w postępowaniu nakazowym z weksła, w sprawie o sygn. akt I Nc 18/10, nakaz zapłaty, według którego J. G. i W. G. mieli zapłacić solidarnie na rzecz powodowego banku kwotę 740.333,31 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 30 października 2009 r. i kosztami postępowania w kwocie 16.470 zł. Nakaz zapłaty stał się prawomocny 2 czerwca 2010 r. Postanowieniem z dnia 28 marca 2011 r. powyższemu nakazowi zapłaty została nadana klauzula wykonalności.

Dowód:

- nakaz zapłaty Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 12 maja 2010 r., sygn. akt I Nc 18/10 wraz z postanowieniem z dnia 28 marca 2011 r. o nadaniu klauzuli wykonalności (k. 81-82).

Dnia 16 czerwca 2010 r. Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim I Wydział Cywilny wydał w postępowaniu nakazowym w sprawie o sygn. akt I Nc 24/10 nakaz zapłaty, według którego J. G. i W. G. mieli zapłacić solidarnie na rzecz powodowego banku kwotę 307.748,74 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 30 października 2009 r. i kosztami postępowania w kwocie 3.847 zł, w tym 7.217 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Nakaz zapłaty stał się prawomocny 19 kwietnia 2011 r. Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2011 r. powyższemu nakazowi zapłaty została nadana klauzula wykonalności.

Dowód:

- nakaz zapłaty Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 16 czerwca 2010 r., sygn. akt I Nc 24/10, wraz z wyrokiem z dnia 17 marca 2011 r. i uzasadnieniem, sygn. akt I C 197/10 i postanowieniem z dnia 14 czerwca 2011 r. o nadaniu klauzuli wykonalności (k. 87-100).

Dnia 23 marca 2012 r. Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim I Wydział Cywilny wydał w postępowaniu nakazowym w sprawie o sygn. akt I Nc 1740/11 nakaz zapłaty, według którego J. G. i W. G. mieli zapłacić solidarnie na rzecz powodowego banku kwotę 56.777,53 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 307.748,74 zł do dnia 10 października 2011 r. i kosztami postępowania w kwocie 4.310 zł, w tym kwotą 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Nakaz zapłaty stał się prawomocny 2 czerwca 2010 r. Postanowieniem z dnia 28 marca 2011 r. powyższemu nakazowi zapłaty została nadana klauzula wykonalności.

Dowód:

- nakaz zapłaty Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 23 marca 2012 r., sygn. akt I Nc 1740/11 wraz z postanowieniem z dnia 16 stycznia 2013 r. o nadaniu klauzuli wykonalności (k. 101-102).

Dnia 21 lipca 2015 r. w G., w kancelarii notariusza H. W., pozwana (działająca wówczas pod firmą (...)) zawarła z J. G. w formie aktu notarialnego (Rep. A (...)) umowę przeniesienia przez J. G. na rzecz pozwanej własności nieruchomości w S. (gm. S.), dla której Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), w zamian za wygaśnięcie jego zobowiązań względem pozwanej (datio in solutum).

Pozwana została wpisana do działu II ww. księgi wieczystej jako właściciel w dniu 27 lipca 2015 r. na podstawie wniosku złożonego 24 lipca 2015 r.

Dowód:

- wydruk treści księgi wieczystej nr (...) (k. 34-76);
- informacja odpowiadająca aktualnemu odpisowi z rejestru przedsiębiorców KRS (k. 107-111);
- akt notarialny z dnia 12 października 2015 r., Rep. A (...) (k. 112-115).

W dniu 4 kwietnia 2016 r. powódka sporządziła wyciąg z ksiąg bankowych nr (...), w którym stwierdziła, że w jej księgach bankowych istnieje zobowiązanie pieniężne W. G., wynikające z:

1. umowy nr (...) kredytu w rachunku bieżącym zawartej dnia 11 lutego 2008 r. wraz z późniejszym aneksem do umowy, objęte umową restrukturyzacyjną z dnia 27 lutego 2009 r., stwierdzone później prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym wystawionym w dniu 12 maja 2010 r., sygn. akt I Nc 18/10, zabezpieczone hipoteką banku na nieruchomości położonej w S. (gm. S.), dla której prowadzona jest księga wieczysta o numerze (...); zobowiązanie to na dzień sporządzenia wyciągu wynosiło:

- należność główna: 477.394,64 zł,
- odsetki naliczone do dnia 3 kwietnia 2016 r. (włącznie): 366.782,96 zł,
- dalsze odsetki od dnia 4 kwietnia 2016 r. do dnia poprzedzającego dzień zapłaty, liczone od kwoty 477.394,64 zł według stopy ustawowej;

2. umowy kredytu nr (...)/ (...) zawartej dnia 27 marca 2008 r. objęte umową restrukturyzacyjną z dnia 27 lutego 2009 r., stwierdzone później prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym wystawionym w dniu 16 czerwca 2010 r., sygn. akt I Nc 24/10 oraz prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 23 marca 2012 r., sygn. akt I Nc 1740/11, zabezpieczone hipoteką na nieruchomości położonej w S. (gm. S.), dla której prowadzona jest księga wieczysta o numerze (...); zobowiązanie to na dzień sporządzenia wyciągu wynosiło:

- należność główna: 307.748,74 zł,
- koszty postępowania sądowego: 11.064 zł,

- należność główna: 56.777,53 zł,
- odsetki od dnia 10 października 2011 r. do dnia poprzedzającego dzień zapłaty, liczone od kwoty 307.748,74 zł według stopy ustawowej,
- koszty procesu: 4.310 zł,
- koszty egzekucji komorniczej Km 2320/11: 333,73 zł.

W wyciągu powódka stwierdziła, że całe ww. zobowiązanie jest wymagalne.

Dowód:

- wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) z dnia 4 kwietnia 2016 r. wraz z pełnomocnictwami (k. 83-86).

Pismem z dnia 4 kwietnia 2016 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 450.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wymagalności w terminie 14 dni od daty doręczenia wezwania. W piśmie wyjaśniła, że wezwanie kieruje do niej jako dłużniczki rzeczowej, na podstawie hipotek ciężących na nieruchomości w S. (gm. S.), dla której Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), którą pozwana nabyła od J. G.. Wezwanie zostało doręczone pozwanej 7 kwietnia 2016 r.

Pozwana nie zapłaciła powódce kwoty wskazanej w wezwaniu.

Dowód:

- pismo z dnia 4 kwietnia 2016 r. wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru (k. 103-106).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie powódka Bank (...) S.A. wywodziła roszczenie przeciwko pozwanej (...) sp. z o.o. o zapłatę kwoty 450.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi z odpowiedzialności pozwanej jako dłużniczki rzeczowej, powołując się na hipoteki ustanowione na nieruchomości położonej w miejscowości S. (gm. S.), dla której Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą oznaczoną KW (...). Z tego względu powódka wносиła o zastrzeżenie ograniczenia odpowiedzialności strony pozwanej do wartości ww. nieruchomości.

Podstawę prawną zgłoszonego przez stronę powodową roszczenia stanowi art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (dalej: u.k.w.h.). Zgodnie z tym przepisem w celu zabezpieczenia oznaczonej wierzytelności można nieruchomość obciążyć prawem, na mocy którego wierzyciel może dochodzić zaspokojenia z nieruchomości bez względu na to, czyją stała się własnością, i z pierwszeństwem przed wierzycielami osobistymi właściciela nieruchomości (hipoteka).

W toku procesu strona pozwana nie kwestionowała istnienia wierzytelności powódki względem jej dłużników osobistych, tj. J. G. i W. G.. Wprawdzie w zarzutach od nakazu zapłaty strona pozwana oświadczyła, że zaprzecza wszystkim wyraźnie nieprzyznanym twierdzeniom strony pozwanej, jednakże nie wskazała, które z przytoczonych w pozwie okoliczności są przez nią kwestionowane, ani nie przedstawiła okoliczności, które byłyby im przeciwnie. Na uwagę zasługuje przy tym pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy, który to pogląd Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie podziela, że zaprzeczenie wszelkim nieprzyznanym twierdzeniom (czy zaprzeczenie w inny równie ogólny sposób) nie jest skutecznie. Strona negująca twierdzenia strony przeciwnej winna bowiem w sposób konkretny ustosunkować się do poszczególnych twierdzeń, czyli wskazać, jakim okolicznościom przeczy, ewentualnie jakie okoliczności sama wskazuje, a także przedstawić ewentualne dowody na poparcie swoich twierdzeń (zob. wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 9 lipca 2009 r., sygn. akt III CSK 341/08, L.).

Postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie Sąd Okręgowy przeprowadził na podstawie przedłożonych do akt sprawy dokumentów, których autentyczność nie była kwestionowana przez strony.

Sąd Okręgowy nie przyznał racji stanowisku strony pozwanej, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dowodzi istnienia roszczenia powódki, ani wysokości tego roszczenia. Całokształt dowodów pozwalał na ustalenie, że J. G. i W. G. byli dłużnikami osobistymi powódki, a w celu zabezpieczenia jej wierzytelności ustanowiono hipoteki kaucyjne na nieruchomości pozostającej własnością J. G.. Istnienie roszczenia, jak i jego wysokość, wynikała z umów restrukturyzacyjnych z dnia 27 lutego 2009 r. (k. 77-80), tytułów wykonawczych (k. 81-82, 87-102), a także z wyciągu z ksiąg powodowego banku wystawionego 4 kwietnia 2016 r. (k. 83-84). Jednocześnie zauważyć należało, że wynikająca z ww. dowodów suma wierzytelności powódki względem J. G. i W. G. istotnie przekraczała dochodzoną w niniejszym procesie kwotę 450.000 zł. Niemniej, zabezpieczenie hipoteką dotyczyło właśnie dochodzonej przez stronę powodową kwoty 450.000 zł, co wynika z treści działu IV księgi wieczystej o numerze (...) (k. 34-76), obejmującej nieruchomości w S..

Ponadto należało stwierdzić, że choć w treści księgi wieczystej o numerze (...) (k. 34-76), w dziale II ujawniona jako właścicielka została (...) SERWIS sp. z o.o., jednakże z zgodnie z aktem notarialnym z dnia 12 października 2015 r., Rep. A (...) (k. 112-115), wskazana spółka i pozwana to ten sam podmiot. Zgodnie z treścią ww. aktu notarialnego doszło po prostu do zmiany nazwy spółki z (...) SERWIS na M.. Ponadto strona pozwana nie negowała, iż przysługuje jej prawo własności przedmiotowej nieruchomości. Oprócz tego pozwana spółka sama wskazywała, że to ona nabyła prawo własności nieruchomości od J. G., a do takiej umowy doszło zgodnie z wpisami w księdze wieczystej między J. G. a (...) SERWIS sp. z o.o.

Odnosnie zarzutów pozwanej dotyczących treści umowy zawartej pomiędzy pozwaną a J. G., na podstawie którego pozwana nabyła nieruchomości, a konkretnie rozliczenia z tego tytułu, zauważyć należy, że kwestia ta nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Nie było w szczególności istotne, że pozwana spółka nabyła prawo własności przedmiotowej nieruchomości w celu zaspokojenia wierzytelności wobec J. G.. W chwili zawierania umowy przeniesienia własności w dziale IV księgi wieczystej nieruchomości były ujawnione hipoteki kaucyjne na rzecz powodowego banku. Pozwana w tej sytuacji musiała się liczyć z ewentualną odpowiedzialnością z nabywanej nieruchomości wobec wierzyciela hipotecznego jako przyszła dłużniczka rzeczowa. Właśnie z powyższych względów Sąd Okręgowy na rozprawie w dniu 15 lutego 2017 r. (k. 168-170) postanowił oddalić zgłoszone przez pozwaną wnioski o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków A. H. i J. G. (wnioski dowodowe zgłoszone na s. 2 zarzutów od nakazu zapłaty, k. 120).

W następstwie stwierdzenia istnienia dochodzonej pozwem wierzytelności hipotecznej Sąd Okręgowy rozważył również, czy żądanie jej od strony pozwanej było możliwe zgodnie z warunkiem art. 78 ust. 1 u.k.w.h. Przepis ten stanowi, że jeżeli wymagalność wierzytelności hipotecznej zależy od wypowiedzenia przez wierzyciela, wypowiedzenie jest skuteczne względem właściciela nieruchomości niebędącego dłużnikiem osobistym, gdy było dokonane w stosunku do niego.

Z zebranego materiału dowodowego wynikało, że strona powodowa dokonała wypowiedzenia umów łączących ją z J. G. i W. G. również wobec pozwanej spółki. Powodowy bank, jak wynika z wezwania do zapłaty datowanego na 4 kwietnia 2016 r. (k. 103-104), poinformował bowiem pozwaną o wierzytelności i o uzyskaniu przeciwko J. G. i W. G. tytułów wykonawczych. Wskazał, że strona pozwana jest jej dłużniczką rzeczową i zarazem wezwała ją do zapłaty kwoty 450.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od wymagalności roszczenia, wyznaczając 14 dni na spełnienie świadczenia. Z załączonych do pisma potwierdzeń nadania przesyłki poleconej oraz potwierdzenia odbioru (k. 105-106) wynika natomiast, że pismo zostało doręczone pozwanej spółce 7 kwietnia 2016 r. Sąd Okręgowy miał jednocześnie na względzie, że chociaż w treści pisma nie zawarto wyrażenia wprost stwierdzającego wypowiedzenie umów kredytowych, to należy uwzględnić przepis art. 65 §1 k.c., zgodnie z którym oświadczenie woli [a wspomniane pismo niewątpliwie było oświadczeniem woli strony powodowej] należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje. W ocenie Sądu Okręgowego okoliczności faktyczne wymagały uznania wezwania do zapłaty za wypowiedzenie dokonane względem

pozwanej. W treści pisma powodowy bank wskazał, że wezwanie opiera na tym, że pozwana jest jej dłużniczką rzeczową, a zabezpieczone wierzytelności zostały potwierdzone tytułami wykonawczymi (a tym samym umowy kredytowe musiały być wypowiedziane). Podkreślić również należy, iż za takim sposobem interpretacji wypowiedzenia w rozumieniu art. 78 ust. 1 u.k.w.h. przemawia dotychczasowe orzecznictwo, w którym uznano za takie wypowiedzenie wezwanie dłużnika rzeczowego do zapłaty (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 7 lutego 2013 r., sygn. akt I ACa 796/12, LEX nr 1313427), a także zawiadomienie dłużnika rzeczowego o wypowiedzeniu dokonanym względem dłużnika osobistego czy nawet doręczenie odpisu pozwu (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 3 listopada 2016 r., sygn. akt I ACa 774/16, LEX nr 2166603).

Dochodzone przez powodowy bank roszczenie w zakresie należności głównej było w konsekwencji zasadne. Oprócz kwoty 450.000 zł powódka domagała się zasądzenia od tej kwoty odsetek ustawowych, a z treści uzasadnienia pozwu wynika, że żądanie dotyczy odsetek ustawowych za opóźnienie. W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z art. 481 §1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, zaś stosownie do §2 jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Trzeba zarazem mieć na względzie, iż art. 78 ust. 1 u.k.w.h. nie wyznacza terminu na spełnienie roszczenia przez dłużnika rzeczowego. W konsekwencji zastosowanie znajdował art. 455 k.c., wedle którego jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Powodowy bank we wspomnianym wezwaniu do zapłaty wyznaczył pozwanej 14-dniowy termin, który upływał 21 kwietnia 2016 r. W opóźnieniu, za które należne są stronie powodowej odsetki, pozwana spółka znajdowała się od dnia następnego, tj. 22 kwietnia 2016 r. Dlatego na rzecz strony powodowej należało zasądzić oprócz kwoty 450.000 zł – zgodnie z żądaniem pozwu – także odsetki ustawowe za opóźnienie od 22 kwietnia 2016 r.

Jednocześnie uwzględnienia wymagało, że zgodnie z art. 65 ust. 1 u.k.w.h. strona powodowa może dochodzić od pozwanej zaspokojenia jedynie z nieruchomości, na której ustanowiono hipoteki. Przepis art. 319 k.p.c. stanowi bowiem, że jeżeli pozwany ponosi odpowiedzialność z określonych przedmiotów majątkowych albo do wysokości ich wartości, sąd może, nie wymieniając tych przedmiotów ani ich wartości, uwzględnić powództwo zastrzegając pozwanemu prawo do powołania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności. Z tego względu w zaskarżonym nakazie zapłaty prawidłowo zastrzeżono ograniczenie odpowiedzialności strony pozwanej do nieruchomości obciążonej hipoteką.

W związku z tym na podstawie art. 496 k.p.c. zaskarżony przez stronę pozwaną nakaz zapłaty Sądu Okręgowego w Poznaniu, IX Wydział Gospodarczy z dnia 15 lipca 2016 r. sygn. akt IX GNc 883/16 należało w całości utrzymać w mocy.

Wobec utrzymania nakazu zapłaty w mocy należało w punkcie II sentencji orzec również o kosztach procesu. W zaskarżonym nakazem zapłaty przyznano powódce zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 10.817 zł (10.800 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa). Zgodnie z §2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (w brzmieniu obowiązującym w dniu wniesienia pozwu) stawka wynagrodzenia radcy prawnego w sprawach o wartości przedmiotu sporu powyżej 200.000 zł wynosiła 14.400 zł. Natomiast według §3 w sprawach rozpoznawanych w postępowaniu upominawczym, elektronicznym postępowaniu upominawczym, postępowaniu nakazowym oraz europejskim postępowaniu nakazowym stawki minimalne wynoszą 75% stawek obliczonych na podstawie §2. W przypadku skutecznego wniesienia sprzeciwu lub zarzutów, opłatę ustala się na zasadach ogólnych. W tej sytuacji należało przyznać stronie powodowej kwotę 3.600 zł tytułem różnicy między kosztami zastępstwa procesowego przyznanymi w nakazie zapłaty jako 75% stawki minimalnej (10.800 zł) a należnym obecnie wynagrodzeniem pełnomocnika (14.400 zł).